

[Handelsministeren.]

indstille os, saa vidt det er gørligt, paa den Maade, at Udlandet vedbliver at være interesseret i at opretholde Handelsforbindelsen med os.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller gjorde den rigtige Bemærkning, at man kunde ikke være fuldkommen sikker paa, at en fri Handel ikke vilde føre til, at Valutakurserne steg. Ja, det kan de godt ved fri Handel, det er der ikke noget i Vejen for, men efter min Opfattelse rigtignok først efter, at Landet har gennemgaaet svære økonomiske Rystelser. Derfor vil jeg advare mod, at man indlader sig paa Eksperimenter, saaledes som her er stillet i Udsigt, og som i hvert Fald en Del af Tingets Medlemmer kunde være tilbøjelige til at gaa ind for.

Over for det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) er der ikke meget at sige. Det ærede Medlem henviste baade til det ene og det andet for at retfærdiggøre sine Udtalelser om Frihandel. Forholdet er jo dette haardhændede over for os, at vi har været tvunget til at dirigere vor Handel til et bestemt Land, fordi der ellers ikke var nogen Mulighed for at opretholde Eksporten. Det kommer det ærede Medlem ikke uden om. Det ærede Medlem maa være fuldkommen paa det rene med, at dersom vi ikke kan henvise i vor Samhandel med det paagældende Land til, at det er i dets egen Interesse, at vi bevarer vor Købekraft, kan det komme til at se yderst sort ud for os. Jeg vil i alt Fald aldrig tage Ansvar for at gaa ud i en Situation, hvor man vilde kunne bebrejde mig, at man ikke i Tide havde taget det Forhold i Betragtning. Der blev sagt, at de Forpligtelser, vi havde over for England under Hensyn til Traktaten, ikke var saa svære; det drejede sig om Kul, Jern og Jute. Nej, det er meget mere end dette. Det er rigtigt, at vi er forpligtet til at tage en vis Mængde, 80 pCt., af vort Kulforbrug i England. Det blev vi tvunget til traktatmæssigt af den simple Grund, at under den fri Handel havde vore Importører dirigeret en meget væsentlig Del af vort Kulforbrug fra England til Polen og Tyskland. Nu gik det ikke længere. Derfor maatte vi indgaa paa den engelske Overenskomst for at bevare vore Eksportmuligheder. Det samme var Tilfældet med Jern og med andre Varer. Jeg behøver blot at henvise til, hvad der er sagt ved forskellige Lejligheder ogsaa i den nyeste Tid af fremragende engelske Politikere om engelske Ønsker om, at Danmark i videst mulig Udstrækning bør foretage sine Ind-

køb i England for de Penge, vi sælger til England for. Dette er tilstrækkeligt til at illustrere den Situation, vi befinder os i, og det kan aldeles ikke nytte noget i denne Forbindelse at henvise til, at Handelen kan ordne dette frivilligt. Nej, vi har god Erfaring for, at Handelen slet ikke var i Stand til at ordne denne Sag frivilligt. Den kunde kun ordnes ved Statens Paabud.

Det ærede Medlem Hr. Thomsen spurgte, om man kunde tænke sig at gaa ind paa Eksportpræmier, eller rettere: han spurgte maaske ikke om dette, men sagde, om man kunde ordne Tingene paa tilfredsstillende Maade for Landbruget ved at indføre Eksportpræmier. Jeg føler mig fuldkommen overtydet om, at noget af det mest uheldige, vi kunde komme ind paa over for vore Aftagere i Udlandet, var at give Eksportpræmier; man vilde straks opfatte det som et unfair Konkurrenceforsøg. Det ærede Medlem svarede slet ikke paa Spørgsmaalet om, hvorledes man skulde stille sig over for England med Hensyn til Opfyldelse af Forpligtelsen, naar vi ikke længere havde nogen Importregulering.

Endelig stillede det ærede Medlem det Spørgsmaal til mig, om jeg kunde tænke mig at indføre en Afgift paa Valutaattesterne til Fordel for Smørproduktionen. Jeg maa svare det ærede Medlem, at det kan jeg ikke tænke mig. Det er jo det krasseste Toldforslag, der endnu er stillet, som her blev stillet i Udsigt, for Valutaattestafgiften skulde vel falde paa alle Varer, baade dem, Landbruget skal bruge, og de almindelige Forbrugsvarer: Kul, Jern, Brødkorn, overhovedet, hvad man køber. Er det virkelig det ærede Medlems Opfattelse, at det vilde være en fremkommelig Vej at komme ind paa Betragtninger af den Art, her er Tale om? Ja, hvis man er Tilhænger af en Toldpolitik af krasseste Art, saa er det, som det ærede Medlem her har stillet i Udsigt som noget nyttigt, noget af det mest anvendelige.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Prieme har Ordet for en kort Bemærkning.

Prieme: Den højtærede Handelsminister mente, at jeg havde stillet et meget snedigt Spørgsmaal. Det mener jeg ikke, jeg har gjort. Jeg har stillet et sagligt Spørgsmaal til den højtærede Minister og mener det rigtigt, at dette Lovforslag, som efter min Opfattelse har en meget stor Betydning for hele det danske Samfund, for hele Befolkningen, her i dette høje Ting